

han har talt, har sin Berettigelse. Han vil ogsaa forstaa, at vi, der repræsenterer Laan, som ere rentefri, ikke ere bange for den Side af Sagen. Havde der i Betænkningen staaet, „for saa vidt som man ikke fra Skyldnerens Side inden 11. Juni har gjort opmærksom paa, at man agter at betale til 11. December“ osv., havde man ikke været udsat for denne Misforstaaelse. Men det er ikke værd at strides om, naar vi alle sammen ere komne til et Resultat.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg tror, at jeg ikke overdriber, naar jeg paa alles Vegne, som ere interesserede i dette Forslag, fremsætter en Tak til Ministeren for, at han har taget dette Spørgsmaal op. Jeg finder særlig Grund til at gøre det saa alment, fordi jeg har set, at der har staaet i offentlige Blade, at det var noget, som Finansministeren havde lavet, som et Ben, der skulde gnaves af hans gode Venner ude omkring i Landet. Men alle, der kende noget til Sagen, vide, at den aldeles ikke har noget med Bengnavning at gøre, thi det er en Ting, som er meget formaals-tjenlig og kommer mange til gode.

L. Rasmussen: Det har man for sin Villighed, sagde den højtærede Minister, og deri skulde vel ligge, at jeg havde været utaknemmelig lige overfor den Imødekommen, som han havde vist med Hensyn til mine Udtalelser ved første Behandling. Der tager den ærede Minister fejl. Jeg har netop her udtalt min Taknemmelighed og udtalt, at det havde overordentlig Interesse for vedkommende, at de faa tillagt det halve Aar, der ligger i Ændringsforslaget. Saa sagde den ærede Minister, at det var ikke Meningen, at Folk skulde have Rentefrihed det Halvaar, men det har jeg heller ikke nævnt noget om. Jeg har udtrykkelig sagt, at for saa vidt der var stipuleret Rente paa Laanet, var det rimeligt, at de skulde betale den i Juni, men jeg vil for Resten gøre den ærede Minister opmærksom paa, at de, der ikke svare Rente, de faa en Rentefrihed i det halve Aar, ellers skulde de jo laane Penge, naar de skulde betale tidligere, men det skader jo ikke Staten noget.

Saa siger den ærede Minister, at han ikke den 11. Juni kan vide, om Folk ville gaa ind paa Overenskomsten. Jeg ved ikke rettere, end at Ministeren selv ved første Behandling sagde, at Folk vare gaaede ind derpaa og vare frivilligt gaaede ind derpaa, og det er vistnok ogsaa Tilfældet, men selv om Ministeren skulde

mene, at den Maade, hvorpaa det er dokumenteret, ikke skulde være bindende og tilfredsstillende, saa er det, der nu interesserer mig i denne Sag, at faa at vide, hvad Ministeren saa vil kræve. Vil han saa f. Eks. ved Juni Termin eller den Tid kræve, at Folk ikke alene paa ny skulde give deres Tilslutning til de Summer, de have underskrevet paa, og som ikke ere ændrede ved Lovforslaget, eller vil han forlange Kaution og virkelig Sikkerhed for, at de ville betale den 11. December? Der- som det er Ministerens Mening, at han ikke kan nøjes med det, der foreligger ved Selskabernes Underskrift, men at de skulde stille virkelig haandgribelig Sikkerhed, saa synes jeg rigtignok, at Fordelen ved dette halve Aars Udsættelse bliver ret problematisk, og saa tror jeg, at de fleste ville betale Kapitalen i Juni, for saa vidt de overhovedet kunne. Det er det, jeg ønsker at vide, hvad den ærede Minister yderligere vil kræve i saa Henseende ud over det, der allerede foreligger gennem vedkommendes Underskrift paa det Dokument, der i sin Tid blev afsendt til dem og behandlet paa vedkommende Generalforsamlinger, hvor det drejede sig om Interessentskaber.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Det ærede Medlem sagde, at jeg ved første Behandling havde sagt, at vedkommende Havnebestyrelser etc. jo selv vare gaaede ind paa disse Summer og — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — havde forpligtet sig til at afgøre dem paa den Maade. Det, der foreligger, er i Virkeligheden kun en Erklæring om, at de slutte sig til Tanken, og at de godkendte den. Jeg har intet Middel til at tvinge dem til at opfylde denne Forpligtelse og agter heller ikke at gøre det. Det er for dem en Ret, de have erhvervet, og ved deres Underskrifter have de erkendt, at det var en rimelig Afvikling, men om de ville benytte sig af Retten eller ej, staar dem frit for, det kan jeg ikke blande mig i, og derfor forekommer det mig, at det er ganske berettiget, naar jeg siger, at jeg maa have nogen Sikkerhed for, at de, der ville være fri for Afdrag, naar de ellers ere afdragspligtige i Juni Termin, virkelig benytte sig af Retten i Juni Termin. Ellers naar jeg ikke noget som helst andet derved, end at de slippe for et halvt Aars Afdrag, og saa ere vi lige vidt til 11. December Termin.

Saa spørger det ærede Medlem om, hvor megen Sikkerhed jeg vil kræve, om jeg vil have saa og saa megen Kaution,